

[Holger Eriksen.]

at det under en eller anden form kommer igen fra de partier, som går ind for ideen, og at resultatet bliver, at det vedtages.

Hans Conrad Koefoed: Som ordfører for venstre kan jeg ganske henholde mig til de udtalelser, den højtærede finansminister lige har fremsat. Hertil ønsker jeg kun at føje, at det for mig synes uforståeligt, at Danmarks retsforbund ikke har tålmod til at afvente resultatet af grundskyldskommissionens arbejde. Denne kommission arbejder jo ihærdigt, og retsforbundet har i kommissionen en repræsentation af en størrelse, der mildt sagt er langt udover, hvad der er ret og rimeligt.

Thestrup: Det foreliggende forslag kan vi fra mit partis side ikke anbefale. Jeg kan ganske og aldeles give tilslutning til de bemærkninger, den højtærede finansminister fremsatte, men jeg må måske have lov at knytte nogle få udtalelser dertil.

I bemærkningerne til forslaget er det angivet, at formålet med det er at inddrage den grundværdistigning, der er fremkommet som følge af devalueringen i 1949 uden at modsvares af en tilsvarende stigning i forpligtelserne overfor kreditorerne. Jeg skal straks erkende, at jeg er bestemt modstander af, at en regering klarer vanskeligheder, som egentlig kræver ændringer i den politik, der føres, ved at manipulere med mønten. Pengenes egentlige betydning er at være værdimåler, og vilkårlig forrykkelse af selve værdimålerens værdi er en urimelighed. Ved den stedfundne pengeforringelse, der kulminerede eller måske rettere sagt fandt sit udtryk i devalueringen, rantes den sparsommelige del af befolkningen, der ikke havde sine opsparede midler anbragt i reelle værdier, men havde dem stående i bank og sparekasse, altså først og fremmest de små sparere. Hvis dette kunne rettes, var det rimeligt at medvirke dertil, men det stillede forslag retter ikke herpå, det giver ikke de små sparere deres pengeværdier tilbage. Det er staten, der skal have de penge, der kommer ind, og de skal bruges til lettelse af told og forbrugsskatter. Jeg tvivler på, at den lille sparer har nogen større glæde af, at spiritus og tobak, gulvtæpper, radioapparater og jagtpatroner bliver billigere, og i hvert fald har han ingen som helst glæde af, at den told, vi har, bliver nedsat — de ringe beløb, det drejer sig om, er jo forlængst forsvundet, før varen når ud til ham.

Men har han da den tilfredsstillelse, at netop de kredse, der vandt ved hans tab,

nu kommer af med gevinsten? Nej, ikke engang det er tilfældet efter dette forslag. For det første var det jo ikke alene dem, der havde fast ejendom, som vandt ved pengeforringelsen; alle, der havde varer, vandt også. For det andet var det ikke engang alle dem, der havde fast ejendom, som vandt; udlejningsejendommenes indtægter steg ikke, i alt fald ikke som udgifterne. Og det er vist også et stort spørgsmål, hvor stor fordel ejere af enkeltfamiliehuse har haft deraf; udgifterne, ikke mindst til skatter, er jo steget meget væsentligt.

Og så ejerne af landbrugsejendomme. Ja, nogle af dem vandt jo nok en del, men mon ikke de ulemper, pengeforringelsen har medført, har givet tilsvarende vanskeligheder, i alt fald for de mindre ejendomme? Og hvordan med dem, der har købt gård efter devalueringen til den nye, høje pris? Det kan dog vel ikke være rimeligt, at de pågældende, der jo fuldtud har betalt efter den nye værdiansættelse, skal ekstrabeskattes.

Jeg skal undlade at gå nærmere ind på forslaget. Det er vel også sådan, at den situation, hvori det var bestemt til at bruges, er ved at være forbi. Vi behandler jo for tiden i en kommission, grundskyldskommissionen, selve spørgsmålet om grundskyld. Det er et vigtigt, men vanskeligt spørgsmål, og jeg tror, man skal koncentrere sine anstrengelser vedrørende grundskyld til dette sted.

Jeg kan derfor give tilslutning til, at man, hvis man vil have dette forslag nærmere behandlet, henviser det til grundskyldskommissionen.

Skytte: Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har tidligere her i tinget fremsat forslag, der tilsigtede indførelse af fuld grundskyld. Hvad man end kan mene om det forslag, der nu er fremsat, må det i hvert fald være tilladt at fremhæve, at med gennemførelse af fuld grundskyld har det intet at gøre, og det mener jeg fritager mig for at gå ind i en principiel debat om spørgsmålet. Jeg skal nøjes med at sige, at jeg har sympati for tanken om indførelse af grundskyld, men det er for mig et spørgsmål, om det forslag, der her er forelagt, viser den rigtige vej frem. Der kan være al mulig grund til at se nærmere på forslaget i et udvalg, og mit parti tilsiger sin velvillige medvirken til en sådan udvalgsbehandling. Der er mange spørgsmål, der skal klares, forinden dette forslag kan blive til lov, og vi har jo en kommission siddende, der behandler hele spørgsmålet om grundskyldens indførelse. Nu er jeg ikke absolut tilhænger